

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010486
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620010486.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Adriany Gallovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2021 odvolanie obžalovaných F. A. a V. A. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/95/2020 zo dňa 2.6.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných F. A. a V. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/95/2020 z 2.6.2021 boli obžalovaní F. A., nar. X.X.XXXX v A. M., trvale bytom V. R. V. a V. A., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX/XXA, R. V. uznaní vinnými z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 1.3.2020 po 22.00 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, bielej farby, s dverami vodiča červenej farby, s prideleným evidenčným číslom: CA 331 CO, vo vlastníctve T. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XA, D., ktoré viedol V. A. k neobývanému rodinnému domu so súpisným číslom č. XX, nachádzajúceho sa v obci M., okres R. V., pričom z miesta spolujazdca vystúpil F. A., ktorý pristúpil k rozvodnej skrini merača spotreby elektrickej energie v rodinnom dome so súpisným č. XX, stojacej na nesúvislo oplotenom pozemku a za použitia akumulátorovej uhlovej brúsky zn. Graphite 58G003 odpíliť kabeláž typu AYKYz-J 4x10 vedúcu do rozvodnej skrine merača spotreby elektrickej energie a túto o dĺžke 62 m, ktorú najprv, nakoľko pri rezaní spôsobil elektrický výboj, ponechal na mieste, aby sa dostatočne po ňu vrátil a vzal ju so sebou, čím vlastníkovi rodinného domu M. K., nar. XX. XX.XXXX, trvale bytom M. XX, okres R. V., svojim konaním spôsobili krádežou podľa odborného vyjadrenia škodu vo výške 99,20 Eur a poškodením vo výške 972,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovanému F. A. podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace. Obžalovaný V. A. bol podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému V. A. uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks akumulátorovej uhlovej brúsky zn. GRAPHITE ozn. 58G003 s kotúčom na rezanie kovu o hrúbke 1,5 mm zn. VERTO o priemere 125 mm.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovaným F. A. a V. A. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti AXA pojišťovna a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Kolárska 6, Bratislava, IČO: 36 857 521 škodu vo výške 1.000,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. A. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 17.6.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17.6.2021, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Proti rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný F. A. proti výroku o vine a výroku o treste prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 12.8.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12.8.2021. Obžalovaní F. A. a V. A. podané odvolania zdôvodnili prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 24.8.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24.8.2021:

Obžalovaní sa nestotožňujú s uznaním viny za spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Majú za to, že v priebehu konania, tak pred súdom, ako aj v prípravnom konaní nebolo preukázané, že spáchali tento trestný čin tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym, resp. nejasným skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní o vine, ako aj o treste vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Rozsudok okresného súdu je tak vecne nesprávny. Nestotožňujú sa ani s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe a naplnil všetky znaky trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Okrem toho konštatuje, že bolo jednoznačne preukázané to, že daný skutok spáchali oni obžalovaní.

Ich protiprávne konanie bolo právne kvalifikované ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Ak absentuje čo i len jeden znak skutkovej podstaty, nemohlo dôjsť k spáchaniu uvedeného trestného činu. Pokiaľ ide o skutok uvedený v obžalobe, nebolo preukázané, že by to boli oni, kto poškodili cudziu vec, konkrétne rozvodnú skriňu merača elektrickej energie. Výpoveď svedka hovorí len o nejakých jemu neznámych osobách a o bielom aute s ŠPZ mimo okres R. V.. Rovnako to je aj so znaleckým posudkom KEÚ PZ odvetvia trasológie, kde sa uvádza, že na stopách zaistených na mieste činu sa nenachádzali stopy zabezpečujúce skupinovú príslušnosť a identifikáciu. Tento znalecký posudok len zabezpečil zhodu s porovnávacím materiálom a teda, že stopa pochádza od topánky rovnakého druhu a typu, akú mal jeden z obžalovaných, avšak vzhľadom na výrobcu môže mať takýto druh a typ topánok nespočetné množstvo ľudí. Vykonané dôkazy tak žiadnym hodnoverným spôsobom a bez pochybností nepreukazujú vinu obžalovaných.

Vzhľadom na absenciu osoby páchatela trestného činu preto nemožno konštatovať, že došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci v danom prípade. Na základe týchto skutočností nemajú za to, že by v tomto prípade bolo preukázané splnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci. Ak absentuje čo i len jeden znak skutkovej podstaty trestného činu, nemohlo dôjsť k spáchaniu tohto trestného činu.

Obžalovaní zastávajú názor, že na preukázanie ich viny súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje ich z jeho spáchania, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania stal, resp. že ho spáchali oni. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že je povinnosťou prokurátora obžalovaným preukázať, že následok vznikol v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním, ktorého sa mali údajne dopustiť a to bez odôvodnených pochybností.

Obžalovaní majú za to, že ich vina musí byť preukázaná nespochybniteľne. Úvahy a domnienky nepostačujú na pozitívne rozhodnutie o vine a preto v takomto prípade bol prvostupňový súd povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V zmysle zásady prezumpcie neviny je na odsúdenie potrebné, aby sa dokázala vina obžalovaných, pričom odsudzujúci rozsudok možno vyniesť len vtedy, ak sa odstránili všetky pochybnosti o ich vine. Sú toho názoru, že v ich prípade neexistujú dôkazy, ktoré by mali takú dôkaznú silu a boli tak jednoznačné, aby mohli viesť k ich odsúdeniu za daný skutok bez vzniku akýchkoľvek dôvodných pochybností. Naopak majú za to, že ich vina nebola v priebehu celého konania riadne a jednoznačne preukázaná.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaní navrhujú, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a následne sám rozhodol tak, že obžalovaných v celom rozsahu oslobodí podľa

§ 285 ods. 1 písm. a) Tr. por., pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba tak, ako je uvedené v samotnej obžalobe.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaných písomne nevyjadril.

Krajský súd verejné zasadnutie konané o odvolaniach obžalovaných F. A. a V. A. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/95/2020 zo dňa 2.6.2021 vykonal v neprítomnosti obžalovaných F. A. a V. A.. Obžalovaní F. A. a V. A. boli riadne a včas upovedomení o termíne verejného zasadnutia. Obžalovanému F. A. bolo upovedomenie o termíne verejného zasadnutia doručené s poukazom na § 66 ods. 3 Tr. por. dňa 29.10.2021. Obžalovaný V. A. upovedomenie o termíne verejného zasadnutia prevzal dňa 25.10.2021. V rámci upovedomenia o termíne verejného zasadnutia boli obžalovaní riadne poučení o možnosti a zákonných podmienkach vykonania verejného zasadnutia v ich neprítomnosti. Obžalovaní prostredníctvom obhajcu doručili krajskému súdu ospravedlnenie z neúčasti na verejnom zasadnutí a súhlas s konaním verejného zasadnutia v ich neprítomnosti. Nebola zistená žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaných. Verejné zasadnutie bolo vykonané v prítomnosti zvoleného obhajcu obžalovaných. Obhajca obžalovaných v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní, ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Prokurátor v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (obžalovaní F. A. a V. A.) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovanými F. A. a V. A. boli podané oprávnenými osobami, v zákonom určenej lehote, proti rozhodnutiu, resp. jeho výrokom, proti ktorému je odvolanie prípustné, avšak odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaných na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných F. A. a V. A. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaných F. A. a V. A. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaných sú v podstate súhrnom ich obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaní F. A. a V. A. založili odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S ich námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť.

Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaných a ich obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaní F. A. a V. A. sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaní F. A. a V. A. a ich obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaní sa vyjadrili ku skutočnostiam, ktoré sú im kladené za vinu, namietali a sponchybovali predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadrili sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považovali z ich pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaných F. A. a V. A., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaných má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaní F. A. a V. A. počas celého trestného konania popierajú spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaných a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaní F. A. a V. A. spáchali žalovaný skutok prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaní spáchali žalovaný skutok poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaní svoje odvolanie v podstate založili na nesprávnom hodnotení dôkazov súdom prvého stupňa, čo malo za následok nesprávne a nezákonné vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku vo vzťahu k obidvom obžalovaným. Podľa názoru obžalovaných, v tomto trestnom konaní neboli zabezpečené a vykonané také dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek vážnejších pochybností spoľahlivo preukazovali ich

vinu v zmysle podanej obžaloby, a preto podľa obžalovaných súd mal aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaných“ a potom ich mal spod obžaloby oslobodiť. Neexistuje tu súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktorý by tvoril logickú, ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a obžalovaných usvedčuje zo spáchania žalovaného skutku, pričom súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Svedok W. W. vo svojej výpovedi hovoril len o nejakých jemu neznámych osobách a o bielom aute s evidenčným číslom mimo okres R. V.. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča, z odvetvia trasológie, z týchto vyplýva, že na mieste činu zaistená trasologická stopa pochádza z topánky rovnakého druhu a typu, akú mal jeden z obžalovaných, avšak vzhľadom na výrobcu, takýto druh a typ topánok môže mať nespočetné množstvo ľudí.

S takýmto názorom obžalovaných prezentovaným v podanom odvolaní sa krajský súd nestotožňuje. Podľa krajského súdu vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaní F. A. a V. A. spáchali žalovaný skutok prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve a vylučujú prijatie iného záveru. V danej veci niet priestoru na aplikáciu zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaných“. Obžalovaní F. A. a V. A. priznali, že v čase skutku sa nachádzali na mieste činu. Ich obhajoba, že tam nespáchali žalovaný skutok, ale sa iba snažili zohnať benzín, bola spoľahlivo vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi, ktoré ich usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaní sú zo spáchania trestnej činnosti bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčovaní výpoveďami svedka poškodeného M. K., svedka W. W., závermi znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča z odvetvia trasológie a kriminalistickej chémie, obsahom zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, obrazovým (kamerovým) záznamom pohybu vozidla obžalovaných v obci, kde došlo k spáchaniu trestného činu, obsahom zápisnice o vydaní veci 1 ks akumulátorovej uhlovej brúsky zn. GRAPHITE ozn. 58G003 s kotúčom na rezanie, obsahom zápisnice o vydaní veci 1 ks pánskej obuvi. Svedok W. W. býva oproti domu poškodeného M. K. a z okna svojho domu vidí na dom poškodeného. V dobe skutku svedok videl pred domom obžalovaného vozidlo zn. Volkswagen Golf bielej farby, ktoré malo jedny dvere inej farby (obžalovaní potvrdili, že v dobe skutku jazdili na takomto vozidle a pohyb vozidla v obci, kde došlo k spáchaniu tohto trestného činu, zaznamenal aj kamerový záznam obce). Z vozidla vystúpila jedna osoba, jednalo sa o muža. Bolo počuť, ako sa niečo píli elektrickou brúskou. Hneď na to svedok privolať políciu, za prítomnosti ktorej sa následne potvrdilo jeho podozrenie z páchania trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto trestného konania. Svedok poškodený M. K. sa o spáchaní skutku dozvedel od svojho otca, ktorému volal W. W., že na dome poškodeného M. K. došlo ku krádeži kábla, ktorý mu potom neskôr bol vrátený políciou. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva, že bezprostredne po skutku bol políciou pri dome poškodeného zadokumentovaný chýbajúci kábel vedúci do skrine merača elektrickej energie, ktorá je umiestnená na severnej strane domu. Predmetný chýbajúci elektrický kábel bol krátko po skutku políciou nájdený pri ceste za obcou S. smerom na obec M.. V blízkosti kábla bola zaistená trasologická stopa - otláčok topánky (stopa číslo 1). Predmetná trasologická stopa, ako aj pánska obuv, ktorú krátko po skutku vydal obžalovaný F. A., boli podrobené expertíznemu skúmaniu. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v tomto trestnom konaní Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, Slovenská Ľupča, odvetvie trasológie vyplýva, že porovnaním trasologickej stopy č. 1 s podošvami obuvi od F. A. bola potvrdená zhoda časti vzoru podošiev obuvi (v trasologickej stope č. 1 sa nenachádzali znaky na určenie skupinovej príslušnosti a individuálnej identifikácie podošvy obuvi a súčasne vzhľadom k tomu, že nie sú zobrazené charakteristické časti dezénu podošvi alebo jej značná časť, stopa č. 1 je vhodná len k prípadnému potvrdeniu zhody časti dezénu porovnávacieho materiálu alebo k vylúčeniu porovnávacieho materiálu). Expertíznym skúmaním akumulátorovej uhlovej brúsky, ktorá bola krátko po skutku zistená vo vozidle, na ktorom v tom čase jazdili obžalovaní, Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistickej chémie bola zistená vzájomná druhová (farebná a materiálová) zhoda medzi čiernymi plastovými časticami - prach odobratý z akumulátorovej uhlovej brúsky (vzorka č. 2) a čiernou izoláciou káblov nájdených pri obhliadke miesta činu (vzorka č. 1), súčasne skúmaním bola tiež zistená vzájomná druhová zhoda medzi kovovými časticami vo vzorke č. 2 a kovovým materiálom vodičov v kábloch (vzorka č. 1). Tieto vykonané dôkazy potom spoľahlivo vyvracajú obhajobu obžalovaných, že na mieste činu sa nachádzali výlučne z dôvodu, že sa snažili zohnať benzín do svojho vozidla, ktorý im mal dochádzať. Ďalšia obhajoba obžalovaných, že v prípade použitia brúsky by sa vystavili nebezpečenstvu zásahu elektrickým prúdom, bola vyvrátená zabezpečeným vyjadrením zamestnanca Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ,

že kotúče používané uhlovou brúskou sú nevodivé a z tohto dôvodu neprichádza do úvahy vznik elektrického výboja cez telo kotúča. Na základe vykonaného dokazovania pritom okresný súd správne konštatoval motív obžalovaných k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a to, že obžalovaní nemali finančné prostriedky, nakoľko im nebola vyplatená prisľúbená mzda za vykonanú prácu a tak sa snažili finančné prostriedky si zabezpečiť spáchaním tejto trestnej činnosti, pri ktorej odcudzili poškodenému kábel vedúci do skrine merača elektrickej energie umiestneného na vonkajšej stene domu.

K hodnoteniu dôkazov, ktoré obžalovaní prezentujú v rámci zdôvodnenia odvolania a ktorým sa snažia spochybníť správnosť záveru okresného súdu o vine obžalovaných, krajský súd uvádza, že v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. je potrebné vykonané dôkazy hodnotiť nielen jednotlivo a izolovane, ale aj v ich súhrne a procese hodnotenia treba podrobiť všetky vykonané dôkazy a to tak dôkazy svedčiace v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného, pričom je potrebné starostlivo zvážiť všetky okolnosti prípadu (z odvolania obžalovaných je zrejmé, že obhajoba izolovane poukazuje len na dôkazy, resp. ich časti, ktoré podľa názoru obhajoby svedčia v prospech obžalovaných, čo nezodpovedá ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.).

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré premietol do skutku výroku o vine napadnutého rozsudku, následne protiprávne konanie obžalovaných správne práve kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaní F. A. a V. A. konaním popísaným v skutku napadnutého rozsudku, spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu. Obžalovaní tak nepochybne konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaní spoločným konaním chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Ohľadne právnej kvalifikácie skutku ako prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák. krajský súd ďalej v podrobnostiach odkazuje na správnu argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 8, 9), s ktorou sa v celom rozsahu stotožňuje.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu obžalovaným.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovaným F. A. a V. A. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaných, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaných. Okresný súd správne u oboch obžalovaných nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, a teda bolo na mieste obžalovaným trest odňatia slobody ukladať v zákonom určenej trestnej sadzbe bez úpravy dolnej alebo hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Napokon treba konštatovať, že okresný súd správne obžalovaným ukladal trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Aj keď obžalovaní majú v odpise z registra trestov záznamy o spáchaní trestnej činnosti v minulosti, odsúdenia majú zahladené. Zahladenie odsúdenia však v konečnom dôsledku nič nemení na skutočnosti, že predmetné skutky boli obžalovanými v minulosti spáchané a preto na ďalšie správanie obžalovaných je potrebné pôsobiť a primäť ich k vedeniu riadneho života hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmieneného odsúdenia, teda nevedenia riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na v minulosti spáchané skutky je pritom plne dôvodným obžalovaným určiť dlhšiu skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia. Okresný súd zároveň správne prihliadol na kriminálnu minulosť každého z obžalovaných individuálne (na tomto mieste krajský súd opätovne zdôrazňuje, že ani zahladenie odsúdenia nič nemení na skutočnosti, že trestná činnosť bola spáchaná) a obžalovaným ukladal tresty odňatia slobody v rôznej výmery a to nie na dolnej a ani pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Stav veci a zákonu zodpovedá aj uloženie trestu prepadnutia veci obžalovanému V. A., nakoľko je nepochybné, že sa jedná o vec, ktorá bola použitá na spáchanie tejto trestnej činnosti a vec je vo vlastníctve obžalovaného V. A.. Obžalovaným uložené tresty potom zodpovedajú zásadám individuálnej a generálnej prevencie, účelu trestu a sú objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným F. A. a V. A. nahradiť škodu poškodenému AXA poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Kolárska 6, Bratislava, IČO: 36 857 521 vo výške 1.000,- Eur. Poškodený si náhradu škody uplatnil riadne a včas, jej výšku riadne preukázal. Nesporne sa jedná o škodu spôsobenú trestným činom, nakoľko v takejto výške poškodená poisťovňa poskytla poistné plnenie poškodenému M. K. z dôvodu spôsobenia škody trestným činom obžalovaných. Poškodený M. K. potvrdil vyplatenie poistného plnenia poisťovňou. Obžalovaní sa trestnej činnosti dopustili v spolupáchateľstve, čo odôvodňuje zaviazať poškodených k náhrade škody spoločne a nerozdielne. Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaní spáchali prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Vzhľadom na výšku spôsobenej škody, úmyselné zavinenie, spáchanie trestného činu obžalovanými s pohnútkou odcudzenia veci inej osobe aj za cenu poškodenia jej patriacej veci a tým spôsobenia škody, závažnosť obžalovanými spáchaného prečinu nemôže byť vyhodnotená ako nepatrná.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.